

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Onuphrii Panvinii De Trivmpho Commentarius

Panvinio, Onofrio

Helmestadi[i], 1676

De Trivmphalibvs Ornamentis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10300

quaginta triumphi acti sunt: quum præcedentibus temporibus, intra annos paulo plus DCC. trecentos fere triumphos, Duces populi Romani adeptos fuisse conster. Quod si aliqua bella oriti contigister, ut Parthica, Germanica, Persica (hæ enim præcipuè gentes Romano Imperio infestiores erant) ea ab Imperatoribus administrabantur, qui aliquando duo, & tres, pari præditi potestate erant, eorumque auspiciis à privatis Ducibus, vel corundem Legatis gerebantur: quare soli Imperatores de victis gentibus triumphabant. Quod si aliquando usu venisset, Romanos principes, pluribus difficillimisque bellis insurgentibus, privatos Duces ad ea suis auspiciis gerenda mittere, eis post adeptam victoriam non amplius triumphum debitum concedebant, quorum pompam sibi ipsis retinere cœperunt; sed triumphi loco, quem in Republica libera omnino meruissent, triumphalibus ornamenti, novo & tenuiore honoris genere, ab Augusto excogitato, eos honorabant. Porro autem sub Augusto Cæsare, triumphalium ornamentorum usus pro triumpho, hac ratione primum, ut lib. LV. tradit Dio, inventus est.

DE TRIUMPHALIBVS ORNAMENTIS.

ANNO Urbis conditæ DCCXL. Cn. Lentulo & M. Crasso Consulibus, Bosphoranos, qui Asandro mortuo, à Scribonio quodam sollicitati fuerant, subactos

actos ab Agrippa tradit Dio : eidemque propterea supplicationes Romæ esse, atque triumphum decreatum, quem tamen ab ipso non esse actum, quia de rebus gestis nihil ad Senatum scripserat. Ex quo tempore (inquit) reliqui, exemplum ejus quasi legem quandam secuti, nec publice literas miserunt, neque triumphum obtinuerunt : ac propterea nemini alii pari dignitate triumphus impostorum, sed triumphalia tantum ornamenta decreta sunt. Ita Dio. Agrippam autem honorum nimia satietate affectum, triumphum recusasse crediderim ; cuius postea exemplum, quum alii secuti essent, rem casu ortam, Imperatores sequentes pro lege usurparunt, triumphique decus, quod omnium maximum erat, sibi ipsis retinuerunt. Quum enim Reip. Principes & domini essent, tanto honore solos se dignos existimabant, idque fortassis priscorum Regum Romanorum more, sub quibus neminem, praeter Reges, triumphasse animadvertisimus ; Ut enim Imperio & dignitate cæteros Senatores anteibant, ita quoque triumphandi jure, honore omnium maximo illis interdicto, praestare Triumphalia ornamenta omessa, triumphibus ornamenti contenti erant. Hæc autem fuerunt : *Supplicationes decretæ, Appellatio Imperatoris, Laurea, corona, Prætexta sive Trabea triumphalis, Sceptrum, Statua,*

obensu
magula
dilectissim

*Cur Tri-
umphi fu-
erint inter-
missi.*

*Triumphal-
lia orna-
menta que fu-
erint.*

*Quando
usurpari
desierint.*

tua Sacrificia, & cætera triumphantium insignia: curruntamen intra urbem non vehebantur, neque consuetam pompam agebant. Qui honor usque ad Constantini Imp. tempora permansit. Post quæ cum triumpho paulatim oblitterari cœpit. Cæterum ego, quemadmodum de triumphis feci, ita & in his, qui ornamentis triumphalibus ornati essent, digerendis multum laboravi. Quos tamen non, nisi usque ad Domitiani Imperatoris tempora, invenire potui. Reliqui enim deinceps obscuri sunt & incogniti; & librorum auxilio destitutus, qui fuerint, ne suspicari quidem potuerim. Hæc autem sunt, quæ de ornamentis triumphalibus, eorum causis & initiis, invenire dotuerim.

DE SPOLIIS OPIMIS, QVÆ A TRIVM- PHANTIBVS RELATA, ET SVSPENSA SVNT.

FInitimarum Urbi gentium animis, ob raptarum virginum injuriam irritatis, Cæninenses primi, non expectato cæterorum populorum subsidio, cum eorum rege Acrone, in agrum Romanum impetum fecere. Quibus effuse vastantibus, obvius factus cum exercitu Romulus, levi certamine eorum exercitum fudit fugavitque; fusum persecutus, Regem eorum Acronem, in prælio obtruncatum, spoliavit. Duce hostium occiso, Urbem primo impetu cepit, inde exer-